

Passat, present i futur de la meitat

Les barreres per a la igualtat de condicions i d'oportunitats entre els dos sexes van caient. Però, en l'àmbit laboral, la dona continua quedant al marge: lluny dels càrrecs de més responsabilitat i de la presa de decisions.

MONTSERRAT MINOBIS

Quan escric "meitat" em refereixo a la meitat de la població; és a dir, l'altre 50% que, en realitat, és el 52% de la població: les dones.

Des de les sufragistes fins ara, és evident que s'han produït notables avenços en la incorporació de la dona, ja no solament al món laboral, sinó en qualsevol àmbit de la societat, en especial en aquests últims anys al món universitari, al polític, i més en concret, també, al dels mitjans de comunicació, on la presència de la dona supera amb escreix la de l'home: Però aquest fet tan significatiu no comporta més canvis que els numèrics, ja que quant a les decisions la presència de la dona continua essent essencialment minoritària; tot i que ara fa dos anys, en la IV Conferència Mundial celebrada a Pequín, es van posar els fonaments per tirar endavant el quart programa d'acció per a la igualtat d'oportunitats. Un quart programa que ha tingut els precedents naturals en les anteriors conferències, tant les governamentals com els fòrums alternatius que propicien els grups de dones arreu del món.

En diverses ocasions, les dones ens hem plantejat què és el que falla en la societat actual perquè els supòsits d'igualtat no es donin encara o no siguin plenament acceptats com un fet natural, com havia de ser. La resposta pot ser àmplia; per una banda, l'arrossegament de mals endèmics de prepotència masculina i d'un sexisme poc o gens amagat; per una altra banda, encara continua pesant, especialment al món laboral, el fet que la dona, en un moment determinat de la seva vida, decideixi ser

RAFA GIL

Molt sovint, les dones han de compaginar el treball del món laboral amb la feina domèstica. La decisió de ser mare és una decisió que encara avui obstaculitza l'accés a llocs de responsabilitat.

mare i, per tant, això continua essent —malgrat les lleis que modifiquen actituds arcaiques— un entrebanc important a l'hora d'accedir a llocs de responsabilitat. I una altra i encara més important, el fet que, en igualtat de condicions, a l'hora d'accedir a algun càrrec directiu l'home continua guanyant de manera aclaparadora. També és cert que en molts casos, a la dona, per diverses circumstàncies, el poder pel poder no li sol interessar i, per tant, és poc amiga del colze, dels favoritismes i dels

amiguismes, que solen ser les lleis dominants a l'hora d'ocupar càrrecs.

Finalment, i sense pecar de pessimista, cal assenyalar que des d'un punt de mira legislatiu no hi ha cap impediment legal perquè la dona accedeixi al lloc que li correspon com a persona, però... hi ha el però, els condicionants polítics, socials, econòmics i culturals encara són tan forts que la plena igualtat encara haurà de recórrer un llarg camí que solament les dones podran portar a cap.